

HEMELVAARTEXCURSIE 2013 11 t/m 18 MEI
BESTEMMING : ZUID BOHEEMSE WOUD TSJECHIË

VERBLIJF : GASTHUIS "KALISTE " IN DOLNI-DVOŘIŠTĚ

"Kaliste"

BEZOCHTE LOCATIES : OMGEVING KALISTE EN ROŽEMBERG, NATIONAL PARK ŠUMAVA, OMGEVING LIPNO MEER, OMGEVING VLTAVA (MOLDAU) RIVIER, ČESKÝ-KRUMLOV, MERENGEBIED VAN TŘEBON, VISSY-BROD, LINZ

DEELNEMERS : EXCURSIELEIDER JAC BROSENS
ADO & MARJAN HAVERMANS, JAN & FIEN HEREIJGERS, RIEN & MONICA VAN OERS, AD & ANNIE VAN GASTEL, JO & GERARD DE JONGH, NAANTJE AERTS, ANNIE VAN ZUNDERT, MARJAN HENDRICKX, JOHAN OOSTVOGELS.

Groepsfoto bij fontein in bloementuin Český Krumlov

GIDSSEN : GASTHEER

ALOIS PAVLICKO : GEDIPLOMEERD ING, EXPERT ADVISEUR , LANDSCHAP ECOLOGIST (PLANTEN & DIEREN) , DOET DIT WERK AL 30 JAAR EN WAS VAN 2004 T/M 2007 DIRECTOR VAN NAT. PARK SUMAVA.

INLEIDING

De reis zou als volgt verlopen: A Om 10 u vertrek bij Jac in de Manderslaan in Zundert.

Ado & Marjan rijden met eigen auto naar Tsjechië, welke later eventueel aldaar voor alternatieve trips kan worden ingeschakeld en zij vertrekken ook 'n dag eerder. Naar Dusseldorf rijden Jac met Fiat Ducato camper met Ad & Annie van Gastel, Johan Oostvogels en Marjan Hendrickx, Rien & Monica van Oers met Mitsubishi Space Star met Jo & Gerard de Jongh, Jan & Fien Hereijgers met Mitsubishi Lancer met Naantje Aerts & Annie Mathijssen.

B Parkeren bij Park Airport -Met shuttle naar luchthaven Dusseldorf

C Vliegen met CZECH-Airlines naar Intern. Airport Ruzyne Praag

D Van Praag naar Dolni-Dvoriste met huurauto's van Budget, Opel Vivaro 2.0 CDTI 9 pers. en Opel Astra caravan 1.4 16V 5 pers. ,welke ook daar ter plaatse gebruikt werden.

GASTHEER EN GASTVROUW : FRANS KOKS EN SONJA SCHEERMAN.

Beiden waren vroeger al zeer actief met groepen, daar zij 'n groot zeilschip (Tjalk) hadden waarmee zij met groepen tot zo'n 16 pers. over de Friese en Noord-Hollandse wateren - IJsselmeer en Waddenzee voeren, wat 'n prachtig zelfstandig beroep was. Toen kinderen leerplichtig werden werd schip verkocht en werk aan de wal gezocht, waar zij gingen wonen in een knus dorpje op het Friese platteland. Toen de kinderen weer ouder waren kwam de heimwee naar contact met groepen weer terug. Na veel zoek, gecijfer,gepieker kwamen ze op hun speurtochten terecht bij Kaliste, waar ze meteen aan verknocht waren en na kort overleg ook met de kinderen hebben zij het meteen gekocht. Vanaf 2005 runnen zij het inmiddels zo'n 8 jaar.

Kaliste, wat het Tsjechische woord is voor 'n moerassige plaats waar wilde zwijnen komen voor 'n modderbad en om te paren, is een voormalige Sudeten-Duitse boerderij uit 1642, welke verlaten was na 2e Wereldoorlog. Is in 1993 geheel gerenoveerd, beschikt over 10 gastenverblijven met een of meer 2 persoon kamers met eigen douche en toilet, verder woonkamer met open haard, ontbijtzaal en restaurant met capaciteit tot 30 pers. Verder 'n professionele keuken prachtige sauna en een mooi overdekt terras.

Kaliste ligt op zo'n 6 km van de Oostenrijkse grens, 23 km van het Lipno meer en het Sumava woud op zo'n 750 m hoogte. Het ligt te midden van een prachtig wisselend landschap , met kastelen met historische steden met veel toerisme. Het Sumava woud het Lipno meer en vele rivieren met de nodige recreatie mogelijkheden .Direct buiten het eigen terrein wroeten wilde zwijnen 's nachts de velden om, In de bronst tijd is het burlen van reeën en herten te horen en overdag vanaf het terras zelfs te zien. Ook binnen enkele km zijn groepen moeflons waargenomen. verder de Lynx, vos, roofvogels, reptielen enz.

Tsjechië heeft een gevarieerd klimaat, maar mede door de hoogte verschillen kent het vele microklimaten. Moravië in het oosten kent een landklimaat, terwijl Bohemen een gematigd klimaat heeft met stabiele zomers en warm, herfst mild en winters streng.

VOORWOORD : GESCHIEDENIS TSJECHIË

Deze gaat terug 400j voor onze jaartelling tijdens de Kelten. Ook Romeinen en Germanen hebben hier geleefd maar werden door Slaven langs de Moldau verdreven. In 9e eeuw werd Groot Moravisch rijk gevormd , geregeerd door adellijke Boheemse (Tsjechische) Premysliden welke zelfs

delen van Oostenrijk bij inpalmen. Na dood van Vaclav III. In 1306 kwam aan hun macht 'n einde. Van 1316-1378 regeerde Karel IV en werd koning van Bohemen en het heilige Romeinse rijk. In 1471 verdwenen de Tsjechische vorsten. Tot 1526 werd Bohemen bestuurd door Poolse geslacht der Jagiellonen. In 1526 sneuvelde koning Lodewijk van Hongarije en Bohemen bij de slag van Mohacs (zie reisverslag Hongarije). De Habsburgers breiden gebieden uit d.m.v. huwelijkspolitiek. In de 16e eeuw beleefde Praag onder Rudolf II van Habsburg 'n 2e bloeiperiode tot 1612. Na 1619 kwam de protestantse Ferdinand V van de Palts tot koning van Bohemen, maar ook daar maakten de Habsburgers weer een eind aan. Tijdens 30 jarige oorlog (1618-1648) vluchten veel Tsjechische families naar betere oorden, waaronder Jan Amos Komenski, die naar Nederland ging bekendheid kreeg als Comenius en is begraven in Naarden. In 1848 braken over revolutes uit en de moord op Ferdinand en zijn Tsjechische vrouw was de aanleiding tot de eerste Wereldoorlog (1914-1918) en was het over en uit met Habsburgse rijk en werd de eerste Tsecho-Slowaakse Republiek gevormd, bestaande uit Bohemen-Moravië-Slowakije-Roethenië en werd in 1918 Masaryk de eerste president.

Tweede wereldoorlog 1938. Duitsland-Engeland-Frankrijk besloten in Munchen dat Hitler de westelijke delen van Tsecho-Slowakije mocht annexeren, waarop in 1939 Hitler het Protectoraat Bohemen en Mahren uit riep. Op 9 Mei 1945 kwam een einde aan Duitse bezetting toen Russische troepen Praag veroverden. Na tweede wereldoorlog werden 2,8 milj Duitsers Tsechië uitgezet. Hoewel in 1977 door Europese Unie en Tsechië werd afgesproken dat aan de kwestie van Sudeten-Duitsers welke waren achter gebleven 'n einde moest komen is dit nog steeds niet vergeten. Na vrije verkiezingen in 1946 was Tsechië in de ban van het communisme en werden politieke tegenstanders afgevoerd naar de levensgevaarlijke uranium mijnen van Jachymov. Alexander Dubcek trad in 1968 aan als nieuwe partijleider. (Praagse Lente). Op 21 aug. vielen troepen van het Warschaupact Tsecho-Slowakije binnen en was er wel sympathie voor de Tsjechen, maar het zou tot 1989 duren voordat er een revolutionaire stemming voor de Tsjechische bevolking zou komen. De fluwelen revolutie van 1989 zorgde ervoor dat de communistische regering de handdoek in de ring gooide en gelijk werden versperringen aan grenzen met Duitsland en Oostenrijk verwijderd. Vaclav Havel werd in 1990 president van de Tsechoslowaakse federale Republiek. In 1993 besloten premier Klaus en de Slowaakse Meciar als twee aparte staten verder te gaan. In 2003 stemde Tsechië voor toetreding EU, welke op 1 Mei 2004 is erkend.

DE REIS : DAG 1 ***ZATERDAG 11 MEI***

We hoefden deze ochtend niet extreem vroeg uit de veren daar er pas om 10.00 u bij Jac in de Burg. Manderslaan vertrokken zou worden. Het reisplan zag er dus uit zoals in de inleiding is aangegeven. Daar we dus voldoende tijd hadden werd in 'n rustig gangetje koers gezet naar de luchthaven van Dusseldorf, waar we op 'n verzamelplaats van Park-Airport moesten zijn. Nadat hier alle formaliteiten en betaling was geregeld werden we met de shuttle bus naar de luchthaven gebracht. Onze auto's werden door hun dan in een parkeergarage gezet. Nadat we bij de incheckbalie van onze vluchtnummers waren voorzien, werd alvorens in te checken eerst wat genuttigd en gedronken. Als je dan om je heen kijkt op zo'n luchthaven en Dusseldorf is nog niet

Aankomst en vertrekhal luchthaven Dusseldorf

eens zo groot, dan sta je versteld hoeveel mensen er dag en nacht door "de lucht gaan". Om 14.45u vertrokken we dan met CZECH-Airlines OK 529 richting Praag.

Deze ging met 'n propeller vliegtuig ATR 72-500.E en toestel voor 64-70 pers, met een lengte van 27m, bagage tot 6600 kg, 'n totaal gewicht van 22.500kg en een snelheid van 540 km/u, hetgeen maar amper halfvol was en men dus zoveel mogelijk middenin moest zitten. De ruimbagage was 23kg p/p en de handbagage 40x30x20 cm en max. 8 kg p/p. De vlucht verliep voorspoedig, maar

Inladen auto's in Praag

boven Praag aangekomen was het toch 'n miezerig weertje. Om 16.15 hadden we weer vaste grond onder de wielen. Het uitchecken verliep vrij snel, waarna Jac, Rien, Monica en ik op zoek zijn gegaan naar Budget, wat nog een hele zoektocht bleek te zijn. Als daar het nodige papierwerk en de betaling in orde is gemaakt en we de sleutels in ontvangst hebben genomen gaan we op zoek naar de auto's. Deze

waren snel gevonden. Dan naar de luchthaven om iedereen op te halen. hierbij reden we even

verkeerd waardoor we ons zelf en ook andere even blok zetten en moesten zelfs betalen om er af te komen. Daarna werd om +/- 17.30 u koers gezet naar Dolni-Dvoriste, alwaar we na 'n rit van dik 2 1/2 u, mede door wat oponthoud van tractoren op het laatst en verder langs een afgelegen maar rustig in de vrije natuur liggend weggetje om 20.15 u bij Kaliste aankwamen. Ado en Marjan stonden ons al op te wachten. Bij binnenkomst

Aankomst "Kaliste"

werden we hartelijk verwelkomd door Frans en Sonja, waarna Frans iedereen begeleidde naar hun of haar kamers. Meteen terug naar beneden waar we gelijk konden aanschuiven voor het diner, voorafgaand door een honing welkomstdrankje, daarna soep, goulash+ salade en als afsluiting koek + ijs, wat iedereen na toch nog 'n bezige dag goed deed smaken. Na het diner was er dan nog vrije keuze uit koffie of thee en konden verder nog diverse dranken worden gebruikt. Deze werden dan per kamernummer genoteerd en zouden dan aan het einde worden afgerekend. Nadat we met Frans voor Zondag een wandeling hadden besproken, nog wat na hadden gebabbeld en een afzakkertje hadden genomen werden om ongeveer half twaalf de bedden opgezocht en zat de eerste dag er op.

DAG 2 ZONDAG 12 MEI

Na een heerlijke nachtrust was het om 8 uur tijd om aan te schuiven voor het ontbijt. Dit was echt prima verzorgd, zoals een goed hotel betaamt. Diverse soorten brood, broodjes, croissantjes, vlees, kaas, jam, chocolade pasta, ei, cake, fruit, sinaasappelsap, appelsap, melk, koffie thee,

Jonge Kramsvogel op nest

yoghurt en water. Met een ruime keuze hieruit konden daarna de lunchpakketten worden klaar gemaakt. Buiten gekomen eerst even naar het nest in 'n sparrenboompje voor het huis met jonge Kramsvogels (waarvan er hier op deze tijd volop zitten) gekeken. Daarna werd om

Start wandeling met Frans

ongeveer 10 u met Frans en hond Sam ,goed aangekleed want het was fris en bewolkt ,op pad gegaan. Er werd meteen achter het huis vertrokken en voerde langs weggetjes en paden welke vroeger werden gebruikt voor patrouilles langs 't (IJzeren Gordijn). tussen Oostenrijk en Tsjechië en ook de grens door Europa. het was een scheidslijn tussen het communistische (Oostblok) Sovjet-Unie en haar vazalstaten ('satellietstaten") en het kapitalistische "Westen" onder aanvoering van de Verenigde-Staten. Deze grens ontstond na de Tweede-Wereldoorlog . Hongarije begon in 1989 als eerste met het afbreken na de ineenstorting van de macht der communistische partijen in Oost Europa, mede ook door de hoge kosten van onderhoud e.d. Hier was een strook van +/- 3 km open gehouden om vluchten vanuit Tsjechië naar Oostenrijk te voorkomen. Hier en

Een v/d vele plaatsen met runderen

daar staan nog bordjes met opgelet Staatsgrens. Een prachtige en rustgevende omgeving met weiden vol met paardenbloemen. Onderweg werden we op vele plaatsen nieuwsgierig aangestaard door de vele runderen welke her en der graasden. Natuurlijk werd op tijd gestopt voor diverse waarnemingen, waaronder , Ree waar Sam die de gehele wandeling onvermoeibaar

was al meteen achteraan ging. Verder Buizerd, Geelgors, Grauwe Klauwier en werd de Kwartel gehoord. Frans

wist natuurlijk over de streek het nodige te vertellen. Verder komen we bij 'n meer bosrijk gebied waar de kruinen van Zomereik, Beuk, Esdoorn en Sparren tot in de hemel lijken te rijken. Hier hoorde Ad duidelijk het Goudhaantje. Verder zagen we hier nog ,Oranjetipje, Klein-Koolwitje, Blauwtje en hoorden we het prachtige geluid van de Zanglijster. Dan maken we een steile afdaling het woud in en gaat het verder klimmen ,dalen langs een oude holleweg door het bos. Verder in het bos nemen we overal grote soms wel 2m hoge mierenheuvels waar, jagershutten en bijvoederplaatsen die in de winter worden gebruikt om wild te lokken voor de jagers . Na nog wat waarnemingen van

o.a. Kruisbek, Boomkruiper en Groenling bereiken we dan een punt , waar we van boven een mooi uitzicht hebben op Rožmberk. We dalen af naar Rožmberk en hebben er dan ongeveer 6 km op zitten. In het fraaie kasteel is de dochter van Frans en Sonja getrouwd en is de bruiloft in het gasthuis zelf gevierd. Het kasteel is een van de oudste kastelen gebouwd door de familie Vitek rond de 13e eeuw en bestond uit een onder en boven kasteel, welke laatste in 1522 compleet afbrandde. In de jaren 1846- 1857 heeft een reconstructie plaats gevonden in romantische Gotiek stijl. Op het binnen pleintje word dan koffie gedronken en worden de boterhammen aangesproken. Verder kijken we nog wat naar de snuisterijen in het winkeltje, bekijken we wat leuke ornamenten in de muren. Dan wordt de tocht voort gezet en komen uit het woud bij weilanden waarbij het fenomeen van EEG subsidie regelingen ter sprake komt bij een dubbele perceel afscheiding (Oostenrijk-Tsjechië) en bruin gekleurde runderen zich op veilige afstand laten bewonderen. We konden hier Kaliste al zien, maar

moesten nadat Frans een weideafrastering omhoog hield om iedereen door te laten nog 'n stuk door hoog gras struinen alvorens aan de

achterzijde van een boerderij op wat vlakker terrein te komen. Daarna nog 'n klein stukje tot we na ongeveer 12 km weer op onze bestemming aankwamen . We hadden dan nog ruim de tijd om ons wat op te frissen om daarna rond zes uur weer aan konden schuiven voor

het diner wat deze avond bestond uit dadel in gebakken spek +

Een v/d vele mierenheuvels

Lunchpauze bij kasteel Rožmberk

bieslook, kip ,aardappelen, salade +schimmelkaas, daarna yoghurt.(Wel een fijne ervaring dat we zowel 'ochtends als 's avonds niets zelf klaar hoefden te maken, hoefden op te ruimen of wat dan ook). Verder werd de avond doorgebracht bij 'n kopje koffie, thee of 'n drankje, 'n babbeltje en 'n spelletje kaart,tot naarmate het later werd en de oogleden wat zwaar begonnen te wegen en de een na de ander zich naar zijn of haar nachtverblijf begaf.

DAG 3 MAANDAG 13 MEI

"Gids" Alois

Dit zou, zo later zou blijken toch een beetje een memorabele dag worden. Na het ontbijt en nadat de lunchpakketten waren ingepakt , werd tussen 9.00 en 9.30 u vertrokken om zodanig om 10.00 u bij de brug

auto's parkeren in modder
broekspijpen oprollen

van Nova-Pec waar de rivier Vltava (Moldau) uitmond in het Lipno-meer, met de gids samen te komen. Dit liep echter wel even anders. Nadat we een poos gereden hadden kwamen we aan een afslag rechts bij 'n brug. Maar juist bij het oversteken van de brug zei Jac, ik denk dat we verkeerd zitten. Juist over de brug was links een grote ruimte om te keren. Dus zo gezegd zo gedaan en de weg weer vervolgd, tot ik op 'n gegeven moment tegen Jac zeg, ik zie hier allemaal tractoren en auto's met 'n A en Duitse plaats namen. En wat bleek, we waren langs de Oostenrijkse kant (waar we geen vignet) voor hadden aan het rijden. Toen de gids maar gebeld dat we 'n stuk later zouden komen. De reis werd dan over Oostenrijks grondgebied , wat nog een hele omweg bleek te zijn toch maar voort gezet. In Nova-Pec eerst nog even zoeken naar de brug welke we toch snel gevonden hadden. Onderaan bij de rivier de auto's geparkeerd, geen gids te zien. Dus weer maar even gebeld, waarna deze dan uiteindelijk kwam aanlopen. Intussen waren al enkele waarnemingen gedaan zoals Grote Zilverreiger, Gele Kwik en Grote Gele Kwik. Na een korte kennismaking op weg naar het eerste observatie punt. Dit was een van de vele beschermde gebieden Een moeras gebied vlak bij de brug ,waar we eigenlijk met de gids maar met twee auto's in mochten. Parkeren was hier zoals de naam moeras al aangaf 'n "vet"probleem, behoorlijk nat en modderig. Nadat we eerst door 'n stukje bos waren gelopen

SHALUPSKA- SLAT

en even verder ons

door wit dichte vegetatie hadden gewurmd kwamen we aan bij de beoogde plaats. Shalupska-Slat. Kijkers in de aanslag, telescoop opgesteld en dit waterrijke gebied wat afgespeurd met waarnemingen van Wilde Eend, Krakeend en Bruine Kiekendief. Verder was het stilletjes. Nadat, omdat het toch al niet zo vroeg meer was al meteen tijd voor een boterhammetje, werden daarna de auto's gekeerd en reden we naar punt twee. Jo

SCHWARZENBERG KANAAL

had toen ik als laatste keerde duidelijk nog even de Groene Specht gehoord. Punt 2 het Schwarzenberg kanaal. Dit is een gebied van turf-veen weiden. Verder beschut liggende bloemrijke graslandjes . Het gebied van o.a. .Kwartelkoning en verder van Rotsvlinder, Landkaartje, Grote Parelmoervlinder, Weerschijnvlinder en Keizermantel.

Deze actief groeiende veengebieden gelijken op de Noordelijke Toendra en Taiga en komen voort in de buurt van bronnen of waar water voor lange periodes wordt vastgehouden. Zo'n turfveengebied is niet homogeen en overal gelijk, maar bestaat uit vlakke delen en ook diepe poelen. Op het punt waar we vertrekken staat een bord met hierop afgebeeld de loop van het kanaal en wat uitleg. Het Schwarzenberg kanaal is 'n plan van Jozef Rozenauer en is uitgevoerd in opdracht van de Prins van Schwarzenberg Het is gebouwd tussen 1789 en 1823 en ligt iets met afschot. In een later stadium zijn er overlopen in gemaakt. Het kanaal is 2.5 m breed ,1m diep en heeft een lengte van +/- 52 km. Het begin is bij de Tsjechies-Duitse grens bij de beek Svetlá en voert dan over de Europese waterscheiding tussen Elbe en Donau naar de rivier Große Muhl in Oostenrijk welke op zijn beurt weer uitmond in de Donau. Het kanaal is 100 jaar tot 1891 voor transport van vooral hout naar Wenen gebruikt. In totaal is zo'n 8 milj kuub hout hier over vervoerd wat werk geboden heeft aan 'n kleine 1000 mensen.

Eerst een stuk langs het kanaal wandelend waar toch wel weer een en ander werd waargenomen en Alois een en ander wist te vertellen over de verschillende landschappen, terwijl hij ook ecologische verbindingen ,verschillende ecosystemen van planten en dieren liet zien . Zijn specialiteit was dan ook de flora en de fauna omdat zijn taak in en rond Šumava dan ook bestaat uit het in stand houden van planten en vlinders en in mindere mate van vogels. Hij doet dit werk al zo'n 30 j en was van 2004 t/m 2007 director van Nat. Park Šumava. Hij was dan ook vaak met z'n vlindernetje bezig.

Toen we aankwamen op 'n punt wat lager gelegen moesten we een greppel over . Hier was het ook weer moerassig en moesten we over de hopen veenmos verder om naar boven te kunnen. Alois had n Kwartel gehoord en ging naarstig op zoek naar een nest bij 'n bosje ,maar vond uiteindelijk niets, maar wel de Vleesetende plant en de decoratieve bloem van de Cranberry. Dan moesten we dus naar boven tegen een toch nog steile en modderige helling op wat de nodige problemen opleverde. Hierboven kwamen we weer tussen de oerbossen terecht, wat het gebied is van Auerhoen ,Hazelhoen en Drieteenspecht. Boven aangekomen werden jassen uitgespreid een boomstronk opgezocht en de

Zwoegen om boven te komen

Lunchpauze boven aan de helling

rugzak geopend voor het lunchpakket, wat zich, daar het inmiddels toch al tijd daarvoor was goed deed smaken. Daarna ging het over een keislagpad terug naar de auto's. 's Ochtends was het nog redelijk weer , maar later ging het over in gestadige regen.

Dan komen we aan bij punt 3 Smrčina, waar we niet verder konden en mochten en de auto's moesten parkeren op 'n hellend vlak heel kort tegen een afrastering. Het was intussen ook harder gaan regenen, waarop de dames, behalve Annie

Mathijssen ,besloten met (alles kenner) Monica met de bus terug naar Kaliste te rijden. In de haast kreeg ik van Fien nog gauw 'n plastic "regenjasje" aangereikt en gingen dan met Alois het woud in, wat steeds hoger en hoger ging, met in het begin ook weer een boomloze strook ter aanduiding van het vroegere Ijzeren-Gordijn. Deze oerbossen op de hellingen van Šumava zijn eigenlijk het wilde hart van Europa. Een wildernis in het midden van twee nationale parken, Šumava(Tsjechië) en Bayerische-Woud (Duitsland) Geologisch is Šumava het oudste berggebied in de Tsjechische-Republiek, met hierin een rijkdom aan enorme bomen zoals Lork, Fijnsspar,

Punt 3 bij Smrčina

Zilverpar en Grove Den, planten, bloemen en dieren, waaronder bv. Lynx en wolf. Het is gevormd door 'n zeer oud ondergane metamorfose in het Tertiaire tijdperk door de Alpen. Veel van de Šumava evolutie is gevormd tijdens het Pleistoceen IJstijdperk. Uiteindelijk bereiken we dan de top op een hoogte van ruim 1000m waar heel veel bos is vernield door een insecten plaag. De hoge wal waar we tegen aan kijken reikt

tot 1200m en ligt op ongeveer 5 km van de Oostenrijkse grens. Het hele gebied is

hier ook militair terrein en daardoor streng verboden zonder gids met de nodige papieren. Ondanks gesloten karakter wist Alois toch verschillende dingen te vertellen wat mede door wat gebrekkige taalgebruik moeilijk te bevatten was. En in hoofdzaak ging het dan over de Flora die ongekend veelzijdig is in Sumava zoals, Dennenwolfsklauw -Stekende Wolfsklauw- Dubbelloof varen- Wilgenroosje en vele andere. Maar ondanks dat dit niet zijn specialiteit was kwamen ook vogels welke daar leven ,zoals Auerhoen, Korhoen, Oeraluil en Drieteenspecht ter sprake. Dan ging het naar beneden waar we hadden staan kijken zonder iets te zien overigens naar 'n groot gat in een boom iets beneden ons. Tot Ado ,die werkelijk alles afspeurt

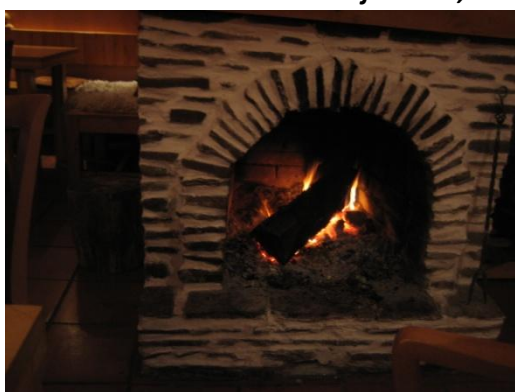
riep kom nu eens terug en kijk eens goed in dat gat. En ja hoor er zat 'n Bosuil parmantig in het gat (de bui te schuilen). Dus fotoapparatuur in stelling gebracht en nog wat mooie plaatjes gemaakt.

Toen we dan uiteindelijk beneden waren en ik met Alois had afgerekend ging ieder zijns weegs naar huis. Ado reed langs een mooie route slingerend door het woud voorop, tot we, het was toen kwart over vijf, plots niet meer verder konden daar er een bomenwagen boomstammen aan het overladen was. Dit nam toch 'n behoorlijke tijd in beslag,maar uiteindelijk kwamen we zonder kleerscheuren weer bij Kaliste, waar de vrouwen intussen al weer lang waren gearriveerd Eerst

prachtige natuur maar slecht weer

wat opgefrist waarna weer werd aangeschoven voor het diner hetgeen deze avond bestond uit broccolisoepp -koeskoes met 3 gehaktballen (A ball a Day keeps the doktor away)- en als afsluiting fruitsoep met lange vinger. Daarna weer het gebruikelijke ,koffie, thee of ander drankje. Langzaam werden daarna de stellingen weer ingenomen, dames in de ronde kring om hun tafeltje waarzij weer gingen jokeren en de heren aan de lange tafel ,waar Jan, Ado, Johan en ik gingen rikken. Onder het genot van enkele portjes werd daarna na toch 'n vermoeiende dag om 23.00 u het bed weer opgezocht.

Gezellig bij openhaard na 'n natte middag

DAG 4 DINSDAG 14 MEI

Het was 's morgens al meteen mooi weer wat goed paste in het plaatje voor die dag. Deze ochtend werd rustig aan gedaan, 8.30 ontbijt 9.30 u vertrek, klein lunchpakketje. We gingen deze dag naar Český-Krumlov een van de meest toeristische en prachtige plaatsen van Tsechië. De plaats bezat al

vanaf de oertijd een zekere aantrekkingskracht en gaat terug tot de 6e eeuw voor onze jaartelling. Door het dal van de Vltava (Moldau) voerde in de bronstijd een handelsweg. Archeologisch onderzoek tussen 1994-1995 wijst op nederzettingen van 1500 j voor onze jaartelling. Andere keramiek fragmenten wijzen op nederzettingen van de Hallstadij 500j voor onze jaartelling en de late La Tène periode 150 j voor onze jaartelling. Schriftelijke bronnen wijzen op afzonderlijke adellijke families zoals de heren Krumlov welke de opvolgers waren van Boheemse geslacht Vitkovec. In 1302 kwam de familie Rožmberk en zetelde hier van 1302 tot 1602. Zij waren van de hoogste aristocratische families met de broers Vilém en Petr Vok. In 1602 kwam landgoed in

Vliegvissers in de rivier Vltava

handen van Rudolf II van Habsburg. In 1622 werd het door Keizer Frans Ferdinand II geschonken aan geslacht Eggenberg. Na 1719 nam vorstenfamilie Schwarzenberg de Krumlov erfenis in ontvangst. In de daarop volgende jaren werden er veel bouwkundige aanpassingen verricht. De stad ontkwam evenmin aan de invasie van het Sovjetleger. We rijden dan met Monica als goede reisleidster voorop langs een toeristische route tevens fietspad

Veld met zonnepanelen

(nr. 12) wat af en toe problemen geeft met

Prachtig uitzicht op Český Krumlov beneden ons

tegemoet komen verkeer. Onderweg zien we een vliegvissers in de rivier en een groot veld vol met zonnepanelen geëxploiteerd door Duitse EON. Verder

in een korte bocht net voor de afdaling stoppen we om te genieten van het prachtige uitzicht beneden op Český-Krumlov. We rijden dan verder op zoek naar 'n parking en komen dan om ongeveer half twaalf aan op P 4. Hier werd afgesproken dat wanneer de groep zich zou splitsen we om vier uur terug zouden zijn. We drinken dan naast het parkeerterrein in een kelderachtige drinkgelegenheid eerst koffie met appelstrudel en zijn zo te zien de eerste klanten. Het was een gezellig nostalgisch gebouwtje met een enorme schouw met

houtvuur waarop een grote barbecueplaat stond Naast de haard

Eerst koffie met appelstrudel

waren trapsgewijs tot wel 20 lagen hoog de houtblokken opgestapeld. De wanden waren gedecoreerd met oude gebruiksvoorwerpen, zoals zeis, diverse spaden, dorsvlegels, hooivorken, hakwerktuigen, graanzeef e.d. Daarna wandelen we 'n stuk langs de ommuring tot we de prachtige bloementuin in gaan. Hier zien we mooi geknipte hagen, bollen, bloemperken en beeldengroepen. Bij de Fontein in de slottuin werd dan door Jac weer de gebruikelijke groepsfoto van de Ridderorde der Kruisheren met de Rode Ster, zien nog de Gekraagde Roodstaart en dalen dan iets af de stad in langs de poort van Budějovice. Beneden is men bezig een nieuwe stuw in de Vltava te bouwen. Door de boogramen in de muur konden dan prachtige overzichtsfoto's gemaakt worden. verder lopen we door de Latránstraat met de voormalige St Joostkerk en kijken ook even vanaf de brug bij de Visserstraat.

In de straten was het een drukte van jewelste, met veel Japanse en Koreaanse toeristen welke 'n trip door Europa maakten en daarbij Tsechië-Oostenrijk-Duitsland en Italië aandeden. Op een gegeven moment splitste zoals verwacht de groep zich. Johan, Naantje, Annie, Marjan, Jo en ik gingen met Jac mee. Annie en Marjan keken bij wat winkeltjes binnen en werden nog de nodige foto's gemaakt tot we uiteindelijk bij het Plein der Eendracht arriveren. Hier vonden we nog een vrijstaand bankje, waar we eerst onze

boterhammetjes te voorschijn haalden. Naast ons zaten 'n paar meiden, waarschijnlijk een

opdracht van school, een van de gevels van de grote burgerhuizen aan de overzijde te schetsen. Dan zijn we via het 1^e-2^e naar het 3^e en 4^e slotplein naar de ingang van het kasteel gegaan waar we na entreebetaling door Jac groepsgewijs naar binnen mochten. Onze groep werd begeleid door een goed verstaanbaar Engels

sprekende jonge dame.

We komen voorbij de kelders van Wenkeslas en komen

dan in slotkapel van St Joris die als standbeeld op heet altaar staat. In de kapel zijn drie altaren met schilderijen van St Antonius van Padua, St Johannes van Nepomuk en van de Maagd Maria. Het orgel hier, vervaardigd door orgelbouwer Friedrich Ferdinand Semrad in 1753 is nog in ongeschonden staat. Dan gaan we naar de 3^e renaissance kamer met rijke decoratieve beschildering en een geschilderd cassetteplafond. Verder komen we steeds over een rode loper en aan beide zijde afscheiding met kettingen bij de Eggenbergzaal met de Gouden Koets waar de muren versierd zijn met portretten van leden van drie generaties van het Stiermarkse geslacht Eggenberg welke van 1622 tot 1713 in het bezit waren van het landgoed Keský-Crumlov. Een volgend vertrek van het

appartement van Schwarzenberg is de Barokke Eetzaal. Daarna de Baldakijsalon en steeds alle wanden en plafonds behangen met prachtig versierde doeken en schilderijen. Dan komen we in de Slotgalerei met

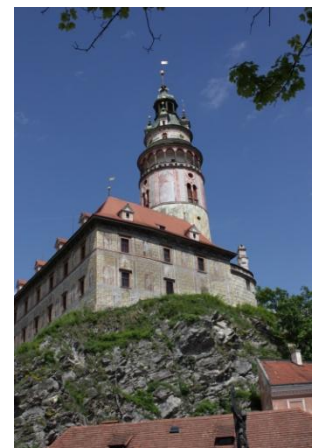
Bloementuin Český-Krumlov

Toren van voormalige St Joostkerk

Brug Visserstraat (geen scheve toren van Pisa!!)

Kasteel (Hrádek) met toren

Waterspreeuw bij de brug

schilderijen van families Eggenberg en Schwarzenberg. En de huidige installatie komen waardevolle werken voor van Nederlandse, Vlaamse, Duitse en Italiaanse meesters. Via de Herensalon, de Dameskamer belanden we bij de Spiegelzaal welke was voor oogverblindende barokke feesten. Aangrenzend ligt dan de Maskeradezaal die in 1748 door Jozef Lederer beschilderd werd. De muren zijn versierd met figuren uit de Italiaanse Commedia dell'arte. Verder gaat het naar de portrettengalerie en via de Muzieksalon naar het

slaapvertrek van vorstin Paulina van Schwarzenberg. Langs een aangrenzend vertrek met 'n rijke collectie

wandtapijten komen we bij de Salon van Eleonora. Dit was het appartement van het vorstelijke echtpaar Jan Adolf van Schwarzenberg en Eleonora (geboren van Liechtenstein). Dan volgt de salon met het portret van Eleonora door de Italiaanse schilder Matthias Schiavoni geschilderd waarop het Rookkabinet aansluit. Verder de Machinerie van het barokke theater, het Barok theater-toneel om dan bij de Theaterloge uit te komen. Hier is onze rondleiding dan voorbij, wandelen we nog even in de slottuin gaan vervolgens langs het gebouw van het Zoutmagazijn terug naar de parking, waar de andere al gearriveerd waren, precies om 16.00 uur aan. Van de andere groep hadden Rien en Ad nog een prachtige waarneming gedaan bij de brug van de Waterspreeuw met jongen en deze meteen op de foto vastgelegd. Dan werd de terugreis naar Kaliste ingezet, waar we om 16.45 u arriveerden. Zoals gewoonlijk, weer even opfrissen, om daarna weer aan te schuiven voor het diner wat deze avond wat vroeger als gewoonlijk was om 18.00 u. Deze avond aten we knoflookbrood met tapenade spaghetti en druiventaart met ijs. Na het diner werd door 'n aantal om 20.00 u nog 'n wandeling met Frans gemaakt door de aangrenzende wei en vandaar door een nabijgelegen bos. Alles bij

Tijd voor het diner

elkaar toch 'n tripje van dik 4 km. In het bos deden zich nog een paar kleine accidentjes voor. Eerst was ik aan de beurt bij het overspringen van een greppeltje gleed ik uit en kukelde op m'n snuit. Verderop was een flinke plas water waar Sam de hond wat ging drinken. Monica erachteraan (niet om te drinken) maar om haar broek nat te maken. Toen we bijna het bos uit waren was Monica weer de pechvogel (en deze vogelsoort) hadden we nog niet waargenomen. Maar Rien sprong meteen bij en hielp zijn vrouwtje weer snel ter been. We gaan dan weer langs de toegangsweg naar Kaliste terug, terwijl Frans nog een en ander weet te vertellen over de houtproductie aldaar, de papierindustrie die er verdwenen is. De prostitutie bij de grens (seksindustrie). de casino's (arbeidsintensief), beide vanwege de lage lonen in Tsjechië. Op het laatste stuk begon het al schemerig te worden, mede doordat het daar toch wel 'n half uur eerder donker en 's morgens ook eerder licht is als bij ons. Het is wel een heldere avond en Jac heeft dan de telescoop opgesteld om ons de ringen van Saturnus en de kraters op de Maan (in het eerste kwartier) te laten zien. Voor we gaan slapen word dan de eetzaal nog versierd voor de 60e verjaardag van Rien de volgende dag. Dan gaan we slapen om half twaalf.

DAG 5 WOENSDAG 15 MEI

Kijkje in de eetzaal 's morgens op verjaardag Rien

Dit zou een bijzondere dag worden . Rien was jarig, werd 60 j en deel 1 bestond uit , toen hij met Monica de ontbijtzaal binnen kwam, uit handjes schudden ,cadeau overhandigen en lang zal hij leven zingen. Daarna ontbijt. Na ontbijt om 9.00 u vertrek voor deel 2 met gids Alois. Ditmaal was de samenkomst bij de kerk van Cerná. Deze keer ging alles

Kerk in Cerná

plaats van waaruit we diverse locaties zouden bezoeken rond het Lipno meer. Dit stuwmeer met een lengte van +/- 40 km is aangelegd vanwege overstroming problemen van de Vltava (Moldau) bij o.a. Český-Krumlov. In aug. 2002 werd Zuid-Bohemen getroffen door een verwoestende overstroming .De eerste trof het gebied op 7 en 8 aug.,waar het water van de rivieren Malse, Vltava,Blanice en Stropnice buiten haar oevers trad . Een tweede alles verwoestende golf vernietigde, woningen,bedrijven ,oogst, bruggen ,wegen en spoorlijnen. De schade werd geschat op 16 mld. Czk. Inmiddels is alles hoegenaamd gerepareerd en nauwelijks meer zichtbaar. In 1951 werd begonnen met de aanleg van een dam en deze was gereed in 1960. De dam ligt bij het plaatsje Lipno nad Vltavou terwijl het meer loopt tot voorbij Nová -Pec. Eerst was er nog even een discussie over het aantal auto's daar het ook weer allemaal beperkt toegankelijke gebieden waren met gids. Maar daar het niet anders ging zijn we toch maar met 3 auto's gevolgd.

Punt 1. De baai van Žlábek aan de Lipno dam in het gebied van Horní-Planá, een gehucht met enkele huizen en 'n paar

Vervallen staatsboerderijen bij Žlábek

Aankomst punt 1 de baai van Žlábek

boerderijen , met wel een eigen (station) op een afgetakte lijn van Kryz naar České-Budějovice. Op de plaats waar we de auto's zetten staat een oude vervallen staatsboerderij, wat ongetwijfeld toen grootse gebouwen waren , maar nu zijn vervallen tot ruines waar boompjes uit ramen en deuren groeien. Hier bij de baai zagen we wel de Middelste-Bontespecht ,Krakeend,Fuut, Knobbelzwaan en horen veel Tuinfluiters. We liepen dan iets omhoog langs een

huis waar enkele honden rondliepen en komen dan op een erg ongelijk pad, waar we het Paapje en 'n Citroenvlinder zien. Alois lijkt zoals ook de eerste dag weer het meest geïnteresseerd in plantjes, bloemetjes en vlinders ,daar hij ook weer druk met z'n netje bezig is. we lopen nog iets verder waar het pad wat smaller wordt met diepe sporen met water en komen aan bij bosje waar een cottage stond . hier gaan enkele van ons door de hoge brandnetels tot aan het spoorlijntje en kijken daar nog wat rond. Dan terug naar de auto's en gaan we naar punt 2. We doen

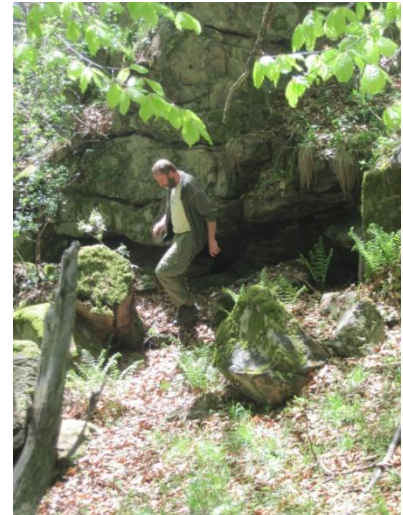
Punt 2 lunchpauze aan meer van Olšina

eigenlijk veel moeite met rijden en zien eigenlijk weinig. Dit was aan het meer van Olšina, met wat strand en weiden en ook weer wat turf-veen. Dit ligt ook weer in het militaire trainingsgebied van Boletice. Hier aan het strandje streek iedereen neer in het gras, op een boomstronk, Naantje op 'n

Punt 3 Toren MTA "Rode Heuvel"

meegebracht klapstoeltje en werd meteen het lunchpakket aangesproken. Te zien was er overigens niets. Dan naar punt 3, Polečnice-Červený. De auto's werden beneden waar men vlakbij met bomen aan het worstelen was, weggezet. Dan klommen we naar boven op de (Rode Heuvel) genaamd. Ook dit is weer zoals bijna overal beschermd gebied. Boven staat een controlewachtpost toren van de MTA wat de plaats is voor UNPROFOR. Boomloze zone's en invloed van militaire schietoefeningen. Hereynian bosformatie (Laatste in dit Sudeten gebied) Deze plaats welke periodiek verstoord word door militaire activiteiten, zoals gevechten, impact van raketten en militaire voertuigen

Punt 4 Rots boven (Oehoe??)

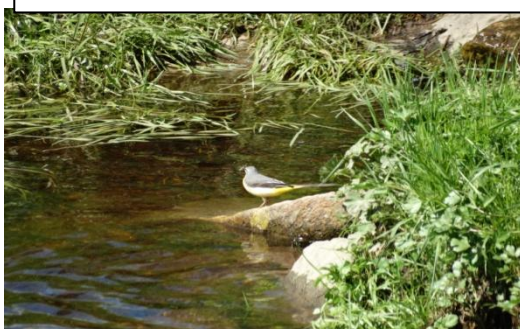
is echter een zeer goede plaats voor vlinders. Zoals het schaarse Groot-Blauwtje, Icarus-Blauwtje en de diep Bruine-Fritillary. Maar ook de Kwartelkoning, welke Alois dacht er een te zien weg vliegen uit de begroeiing. Exotherme(zomerse) organismen, zoals wotelluizen, bladluizen en cicaden leven hier op deze extreem warme en droge habitats. Verder was ook hier weer niets te zien. In de verte horen we wel schieten van (legeroefeningen) , wat overigens kan kloppen omdat we verder op de route in een dorpje een klein soldatenkamp zien. Vanaf de Rode Heuvel naar de auto's en hier bij punt 4 naar boven. Hierboven bevond zich een grote rotsformatie met gaten waar eventueel de Oehoe zich zou kunnen schuil houden. Echter nu niet!! Dan maar naar punt 5. Dit was aan de ander zijde aan de dam van het meer van Olšina. Onder aan de dam word wel gedoken. Door enkele werd een slang gezien. Aan de ander kant van de weg zette het water door een sluis van de dam zich kletterend en kronkelend zijn weg voort. Nog even gespeurd naar IJsvogel of Waterspreeuw, maar ook hiervan niets. Wel Buizerd en

Punt 5 Andere zijde meer Olšina (waarneming slang)

Vltava in Pěcná bij een oude baileybrug welke uit 8 delen was opgebouwd. Hier werd een korte wandeling gemaakt langs een weggetje wat aan beide zijden weelderig begroeid was met ruige vegetatie waar we wel de Klauwier te zien kregen. Hier staat een herdenkingskruis daterend 1883. Dan terug naar de brug waar we nog het mooiste te zien kregen namelijk 'n

Gele kwik bij de baileybrug

koppeltje Gele-Kwik welke over het water scheerden , om dan onder de brug in een spleet tussen de stenen achter 'n varenstruik te duiken waar natuurlijk het nest moest zich toch wel een aantal malen. Dan

punt 6 Baileybrug over Vltava bij Pěcná.

gaan we naar punt 7 het laatste punt van de dag, de veengronden bij Pěcná, wat achter een uitgestrekt weiland vol met paardenbloemen ligt, met ook nog bunkers uit de 2e Wereldoorlog. Aan het einde van het pad was ook weer zo'n "Kaliste". Dan moeten we het met wat Berken en Elzen boompjes moerassige gebied in lopend zo goed en zo kwaad dat ging over de veenmoshopen om geen natte voeten te krijgen. Hier kreeg ik

Punt 7 Veengronden Pěcná pas op natte voeten

'n korte woorden wisseling met Jo daar zij niet mee ging hierin en ik eigenlijk bij haar had moeten blijven. Maar gelukkig is dit brandje 's avonds toch nog geblust. Dit was het gebied van de Roodmus en de Sijs (niet gezien), welke laatste ook samen met de Grote-Barmsijs en de specialiteit van Alois, de vlinders. Na terugkeer bij de auto's, afgerekend te hebben met Alois, waarbij ik ook nog 'n

paar presentjes kreeg reed ieder zijns weegs naar huis. Hierbij nog een korte opmerking: Onze gids misschien al zijn goede bedoelingen daar

gelaten en ook wat door het waren, leek tijdens de dagen geïnteresseerd in vlinders en was ook erg in door zijn gebrekkig Duits en gemompel verliep de niet best. Hopelijk 'n Toen we bij Kaliste heleboel gereed voor deel 3

kampvuur met barbecue ter verjaardag. Er was

Tsjechische worst welke we met 'n lange spies boven het vuur moesten braden en als toetje een honingtaart. Toen iedereen dan rond het kampvuur was gezeten werd de avond verder muzikaal omlijst door gitarist Bryce, 'n Amerikaan die met zijn Russische vrouw 20 j geleden in Tsjechië is komen wonen. Hij kreeg met z'n prachtige muziek welke hij zelf met zang begeleide iedereen rustig, zelfs

degenen die anders niet stil zijn te krijgen. Het kampvuur word door Frans meerdere malen goed opgestookt met hout wat hij overal vandaan haalde. Ook Sonja liet

Bryce met gitaar inmiddels ook gearriveerd

zich niet onbetuigd en zong alle liedjes mee, waarschijnlijk omdat Bryce daar al wel meer is opgetreden en zij daardoor zijn liedjes kende. Nadat om 23.30 u z'n snaar voor de tweede keer was gebroken zijn we met een voldaan gevoel naar bed gegaan.

Start bij punt 7 Pěcná

Sonja doet voor met worst boven kampvuur

feit dat we altijd laat met ons meer plantjes, bloemen en zichzelf gekeerd. Mede Engels en veel Tsjechisch conversatie natuurlijk ook volgende keer beter.!! aankwamen stond er al een van die dag n.l. een

ere van Rien z'n aardappelsalade,

Rond het kampvuur bij het avondlicht

DAG 6 DONDERDAG 16 MEI

Deze dag werd, (wat later een goede keuze bleek) op voorstel van Ad gekozen voor de streek rond Třebon. Tot midden 15e eeuw was de streek rond Třebon een weinig aantrekkelijk moerasgebied. Echter de rijke familie Rožmberk (welke in veel plaatsen en op diverse gebieden enorme invloed en zeggenschap had) bracht hier verandering in door reusachtige vijvers, welke in de herfst met grote netten worden leeggehaald, aan te leggen voor de kweek van Karper. Er vist niet alleen de mens, maar ook de Otter, Zeearend, Kwak, Roerdomp en Zwarte -Ooievaar. De opvolgers van de Rožmberk's , de Schwarzenbergs zetten daarna het bedrijf voort dat op 'n gegeven moment 6000 vijvers kende . Ten noorden van Třebon ligt de grootste (Rožmberk-490 ha) met een dam van 2,5 km lang, Verderop liggen (VelkýTisý 320 ha) en (Malý-Tisý26 ha) welke tezamen 'n beschermd watervogelreservaat vormen. Dat de Rožmberk's en Schwarzenbergs zeer rijke families met heel veel zeggenschap waren ,blijkt ook uit het feit dat veel van de meren en meertjes hun namen dragen. Ook typisch is dat bv .plaatsnamen uit Zuid-Bohemen er in verwerkt zijn , bv. Rybník (het station vlak bij Kaliste) en ook diverse Dolní's, ook Dvořiště

Zoals gewoonlijk om 8.00 u ontbijt, om 9.30 u vertrek. Tijdens de rit waren overal uitgestrekte velden koolzaad te zien. Op 'n gegeven moment werden we opgehouden door een vrachtauto die vanwege z'n lading de lichte glooiingen maar met slakkengangetje kon nemen. Net buiten de stad werd een geschikte

OP WEG NAAR INFOKANTOOR IN TREBON

KOFFIE MET GEBAK OP TERRAS IN TREBON

parking gevonden (zonder parkeerautomaat zoals bij ons). Vandaar werd naar het centrum gewandeld en zien we op een heus verkeerspleintje schoolkinderen met de fiets oefenen en zien we een mooi onderhouden park. We komen dan de stad binnen via een van de poorten in de oude stadswal waardoor Třebon is ommuurd. De stad zelf straalt een zekere rust en klasse uit waardoor bezoekers door deze serene kalmte aangenaam verast zijn. Op het centrale plein aangekomen eerst bij 'n infocenter binnen gestapt en

wat info bemachtigd ,daarna naar de overzijde op 'n terrasje wat gedronken met 'n gebakje. Dan terug

naar de auto's en op weg ,waar we op +/- 6 km van Třebon aan de andere kant van de spoorlijn aankomen bij Malý-Tisý en Velký-Tisý Over het eenvoudige spoorlijntje (226 van Veseli nad Lunici-Gmund in Oostenrijk) worden hout en auto's vervoerd en sluit aan op de grote lijn richting Praag. Hier zetten we de auto's weg. Wandelend langs de eerste vijver zien we allerlei leuke plantjes. Even verder zien dan wat vogels waarvoor we eigenlijk gekomen zijn meet o.a. Blauwe-Reiger-Zwaan(broedend)-Meerkoet en Krakeend en horen we de Kleine-Karekiet . Verderop in de nabijheid van 'n vlonder stoppen we om te eten. We gaan verder en horen dan een geluid wat we niet direct konden thuisbrengen , maar na goed geluisterd te hebben op Rien zijn mobieltje was er geen discussie

Malý-Tisý Tijd voor een boterhammetje

meer "De Grijskopspecht". Ook de leeuwerik werd gehoord. Langs een zijde van de vijver was 'n aantal bomen gekapt met wel een doorsnede van 1.5 m wat op een zeer respectabele leeftijd duid. Weer wat verder horen we Groene-Specht, Fitis,Tuinfluit en zien we vrouwtje Sperwer.

Fien op afgezaagde boom

Ook gehakkelde Aurelia laat zich mooi bekijken. Verderop zien we bomen met

Hier is ook weer wat bijzonders te zien!

Kievit, Bergeend, Visdief en Tafeleend. langzaam terug en zien dan nog Vliegenvanger en Boomklever. Al met ,vergeleken met de andere dagen, Dan terug langs uiteinde v/h meer even genoten van de capriolen van Na een stuk door het hoge gras hebben konden we niet meer verder genoodzaakt 'n stukje terug te lopen

een opening in de bosjes verder langs terug te lopen. We zijn dan terug bij 17.30 . Nog even wat opfrissen om dan weer te gaan dineren . Dit bestond deze avond uit, champignons gevuld met kaas, lamsgoulash met rijst en als toetje ijs met slagroom met vruchten en chocolade hierop. Dan nog even wat napraten, waarna de stellingen aan de tafels weer werden ingenomen voor de gebruikelijke kaartspelen . Om 11.00 u weer naar bed.

grote gaten (waarschijnlijk Zwarte-Specht). UITEINDELIJK KOMEN WE BIJ VELKÝ-TISÝ WAAR LANGS DE KANT SILO'S STAAN alwaar visvoer in is opgeslagen om op gezette tijden de vissen bij te voederen . Hier krijgen we al wat meer vogels te zien en te horen, zoals Koekoek, Nachtegaal en Wielewaal. Met als klap op de vuurpijl 3 of 4 Zeearenden . Vanaf een houten in het water lopende vlonder zien we

Malý Tisý silo met visvoer

Noodgedwongen langs spoorlijntje terug

vervolgens

We gaan dan Grauwe- al 'n mooie score. waar we nog een Torenavalk. gelopen te en werden om dan door

het spoorlijntje het Gasthuis om

DAG 7 VRIJDAG 17 MEI

Deze dag gingen we met Frans en hond Sam 'n wandeling maken bij VissY-Brod. Naantje bleef thuis. De twee Marjannen, de beide Annies en Monica reden naar Linz in Oostenrijk om 'n dagje te shoppen. 's Morgens vroeg werd en al meteen de Zwarte-Specht, de Grote-Bontespecht en de Europese Kanarie gespot. Zoals gebruikelijk om 8.00 u weer ontbijt en om 9.30 u op weg met Frans voorop, welke behoorlijk doorpeesde, daar hij de weg daar natuurlijk op z'n duimpje kent. We komen aan op het centrale plein "Namesti", waar zich veel karakteristieke pandjes bevinden bevolkt door Vietnamezen welke textiel ed. proberen te slijten aan Nederlandse, Duitse en Oostenrijkse toeristen. Parking -tickets genomen en om 10.00 op weg. Vanaf het Plein steken we over en gaan een straatje in met allemaal tuinhekjes bij de huizen. Net voor we gaan klimmen zien we nog een "meiboom" Al meteen registreren onze kuiten een behoorlijk stijgingspercentage . Op dit pad zien we de 14 kruiswegstaties afgebeeld, welke het verhaal vertellen van de lijdensweg van Jezus. De stenen van de afbeeldingen zijn schoon, de gietijzeren platen zijn zilverkleurig geschilderd met hier en daar een goud kleurig accent. Na

Even rusten bij Statie VII

'n aantal staties kijken we om en zien dan verbluft hoe hoog we al geklommen zijn. En al moesten wij op deze "Calvarie"berg dan wel niet het zware houten kruis van Jezus meetorsen even verder moesten we toch even rusten, kijken om ons heen en zien prachtige vergezichten met enorme stukken grasland en naaldbossen en zien de Buizerd klimmen op de thermiek. Naarmate het pad smaller wordt en slingerend verder stijgt komen we uiteindelijk aan bij de ruïnes van kapelletjes en een trap steil omhoog naar het Maria kerkje. Hier ligt in een deel ervan Jezus opgebaard. Hier staan ook wat picknick banken waar we eerst de inwendige mens wat versterken. Op de achtergrond horen we het geluid van militaire oefeningen en ook de Goudvink. Daar na vervolgen we onze weg langs 'n bospaadje, waarna de rest naar beneden gaat over ruige paden. Het pad bestaat grotendeels uit boomwortels. Hier groeien ook veel paddenstoelen, waaronder Cantharellen, welke hier onbeperkt geplukt mogen worden. Dan komen we bij 'n stukje asfalt weg

Houten brugje over het bergstroompje

, om daarna de gele route te volgen die langs een ruig stromende beek voert, welke we eerst horen maar daarna snel in het oog krijgen "De Mensi Vltavice" Een wilde

stroom welke zich door en onder rotsformaties door worstelt verderop komen we via 'n degelijk houten bruggetje aan de overkant van de stroom. We pauzeren bij een doorwaadbare plaats waar we

kennissen van Frans tegen komen, welke ook in de buurt in Tsjechië een

huis bezitten en hier in de toekomst ook iets met van plan zijn te gaan doen. Verder zien we zelfs een forel in die doorwaadbare plaats welke we overigens 'n stukje terug ook al een gezien hadden. Dan krijgt het pad een meer gecultiveerd karakter. Toen de monniken in 1260 het klooster stichten hebben ze de beek afgetakt en gekanaliseerd (waarschijnlijk voor irrigatie, drinkwater en productie van bier). Nog steeds langs menshoge keien, naald en loofbomen tot in de hemel reikend komen we bij langs de beek liggende restanten van

zuurkoolvaten die door de monniken uit de rotsblokken zijn gehakt. Het zal wel eeuwen hebben geduurd, waarin zich het fermentatie proces heeft afgespeeld voordat deze afgedankte stenen eerst als varkenstrog en later als oever bescherming dienst gingen doen. Sinds 1998 is er ook een kleine waterkrachtcentrale met 'n vermogen van 22 kW. We naderen dan Vissy-Brod waar we het klooster zien met 'n vervallen schoorsteen, waar bovenop een ooievaar zijn nest heeft gemaakt. De achterkant is nog van de Tsjechische overheid. De rest is in 1998 terug aan de kerk gegeven. Een deel is in gebruik als manege terwijl de bierbrouwerij is vervallen. De muren brokkelen af en de boompjes groeien in de dakgoten. Tegen de

zijkant van de kerk staat een prachtig versierd kruis en in 'n muur zijn versierde platen van overleden monniken aangebracht. We zijn dan wat uren onderweg geweest hebben een

Na afdaling bij klooster nog even koffietijd

Lunchpauze bij Mariakerkje op de top

Dames shoppen in Linz (Oostenrijk)

Nog even wachten op de dames bij vijver "Kaliste"

hoogteverschil van 235 m overwonnen en hebben er heel wat km opzitten. Bij het klooster drinken we nog wat. Daarna gaan we naar de auto's en rijden terug, terwijl Frans nog even wat boodschappen doet. We zijn om +/- drie uur terug bij het huis. Na wat opgefrist te zijn nog wat bij de vijver zitten en wachten op de dames. Deze kwamen 's morgens na 'n uur rijden bij een gratis parkeer terrein aan de Donau, waarna ze over de brug richting centrum gingen om daar eerst een kopje koffie met gebak te nemen. Daarna ging het winkel in ,winkel

uit. Iedereen had wat gekocht. Blij en tevreden reden ze terug , waar ze om precies 6.00 aankwamen voor het

avondeten. Nadat wij dus 's middags de "Kruisweg" hadden gehad waren we 's avonds toe aan het "Laatste Avondmaal". Dit bestond vervolgens uit verse tomatensoep, aardappelsalade met vis uit de Mekong delta en daarna flensje met ijs. Na het diner rekenen we dan het verbruik van drank ed. van de gehele week met Frans af en gaan dan nog wat kaarten tot 22.30 om uiteindelijk om 23.00 te gaan slapen.

DAG 8 ZATERDAG 18 MEI

Deze ochtend vroeg uit de veren daar we om half zeven aan tafel moesten (wat overigens met Frans goed was afgesproken), om op tijd terug naar luchthaven Ruzyne bij Praag te rijden. De koffers hadden we avond tevoren al ingepakt. Na afscheid van Frans en Sonja genomen te hebben werd om 7.30 vertrokken. Ook Ado en Marjan gingen gelijk met ons weg. De rit naar Praag verliep vlotjes . Even voor Praag bus en auto nog vol getankt. De parking hadden we al snel gevonden en bus en auto hadden ze waarschijnlijk al herkend, daar de slagboom meteen open ging. Nadat bus en auto waren geïnspecteerd en

Inpakken en naar huis

Monica achter de automaat voor onze tickets

afleveringsbewijs door Rien en mij in ontvangst was genomen, werd te voet met de koffers naar terminal 2 geelopen. Hier liet, bij een zelf incheckapparaat, door onze reisleidster Monica, met behulp van onze paspoorten, voor iedereen de boarding tickets uit het

apparaat rollen. Om 12.00 u vertrok onze vlucht OK 528 naar Dusseldorf, waar we door een dik wolkendek en een grauw uitzijnde lucht precies volgens schema om 13.30 u landen. Om half drie naar buiten waar we met de shuttle van Park-Airport werden opgehaald en naar het ontvangstterrein werden gebracht, alwaar de auto's

netjes gereed stonden. Na de sleutels in ontvangst genomen te hebben

werd om 3.00 u eindelijk vertrokken

richting Zundert. Op 'n gegeven moment scheiden onze wegen

Terug in Dusseldorf met (F-GRPK-geen grieprik hoor!!)

Terug bij de auto's op Park-Airport

richting Roosendaal naar Schijf, waar we om 5.00 u aankwamen. Tank werd meteen volgegooid, bij Rien en Monica de koffers overgeladen waar wij dan de reis naar Hoogerheide voortzetten, waar om zes uur een einde kwam aan onze Bohemer reis. Een mooie en avontuurlijke reis overigens, naar een prachtig land met een rijkdom aan natuur en cultuur.

=====